

Lid til Indenrigsministeriet indgivet et Andragende fra Beboerne, nemlig fra 120 Grundebeholdere og Brugere i Alstrup Sogn. De have anført som Grund, at Sulfsted Station, som er den nærmeste, og til hvilken de i Grunden ere henviste, i sin Lid er bleven anlagt paa et ubenyttigt Sted; navnlig for de paagjældende Beboere i Tylstrup og Alstrup, et Antal af omtrent 1,000 Mennesker, er det et meget uheldigt Sted, idet der fra Tylstrup til Sulfsted Station fører en meget gammel Bei af henved 8 Alens Brede, som, før Jernbanen anlagdes, næsten aldrig benyttedes, og efter Anlægget af Jernbanen heller ikke benyttes, idet den er ufremkommelig navnlig om Vinteren. Følgen deraf er, at Tylstrups og Alstrups Beboere ikke kunne benytte Jernbanen, men at Alt gaar pr. Aye ad Sundby—Hjørring Chausseen til Nørresundby. Tylstrup ligger lige tæt op ad Jernbanen, og Beboerne kunne hver Dag se Jernbanetoget kjøre forbi, men de kunne ikke benytte det. De bo henved 2 Mil fra Nørresundby og maa benytte denne By ligesom før Jernbanens Anlæg som deres Handelsplads. Hensigten var, at de skulde kunne benytte Sulfsted Station; men Erfaringen har vist, at det ikke sker, idet nemlig den Bei, der skulde bringe dem dertil, uagtet den er bleven noget forbedret, dog er usarbar den største Del af Aaret. Indenrigsministeriet har givet Afslag paa deres Begjæring, uagtet den var temmelig stærkt anbefalet af den paagjældende Kommunalbestyrelse for Alstrup—Tylstrup, og de have derfor henvendt sig til mig som deres Rigsdagsmand og anmodet mig om at stille et Forslag paa Finansloven desangaaende. Det er dette Forslag, som nu foreligger her under Nr. 8, og jeg skal tillade mig varmt at anbefale det til det hvide Thing. — Det andet Forslag under Nr. 9 gaar ud paa, at der under samme Konto „til offentlige Arbejder til Fremme af den almindelige Samfundsfællesskab“ indfættes en ny Post, der gaar ud paa at bevilge 15,000 Kr.: „til Undersøgelse af de stedlige Forhold med Hensyn til Anlæg af Udførsels- og Tilflugtshavne paa Vestkysten af Sjælland, i det nordlige Kattegat og paa Bornholm“. Det er bekendt, hvilken Rolle Spørgsmaalet om Anlægget af Udførsels- og Tilflugtshavne paa Vestkysten af Sjælland har spillet i den senere Tid. Vrede Medlemmer ville erindre, at der ifjor her i Thinget blev stillet Forespørgsel om Regeringens Stilling navnlig overfor et enkelt Punkt, der særlig var udpeget som et Sted, der egnede sig til Anlæg af en saadan Havn nemlig Hirtshals, og den høitærede Minister har gjentagne Gange nemlig ifjor paa Stedet og i Aar her i Salen udtalt sin Interesse for, at denne Havn blev anlagt. Smid- lertid er der ogsaa fra anden Side reist Spørgsmaal om, hvorvidt ikke forskjellige andre Punkter paa Vestkysten af Sjælland kunde egne sig til Anlæg af en saadan Havn. Som bekendt, findes

der ingen Havn fra Esbjerg lige op til Skagen, og det er altsaa sikkert, at der er Trang til at faae idetmindste en, om ikke to Bæstehavshavne endnu. Det har navnlig under ugunstige Forhold som i Aar vist sig, hvor nødvendigt det er. Vi, som have stillet Forlaget, have ikke villet foregribe Noget med Hensyn til det Sted, hvor Anlægget burde finde Sted, men derimod ganske i Almindelighed foreslaaet, at Undersøgelsen skulde anstilles paa Vestkysten af Sjælland. Som bekendt, er der Nogle, der mene, at Skagen egnede sig bedst, Andre nævne Hirtshals, Andre igjen et Sted ved Thyborønkanal, og atter Andre et Sted længere Syd paa ved Ringkjøbing. Det turde være af stor Vigtighed, at dette Forhold nærmere blev undersøgt, og det er til dette Diemed, at vi have stillet det foreliggende Forslag. Ved samme Leilighed have vi anset det for rigtig, at den høitærede Minister ogsaa fik Bemyndigelse til at lade Forholdene undersøge med Hensyn til en Udførsels- og Tilflugtshavn i det nordlige Kattegat. Som bekendt, var der paa Finansloven oprindelig optaget et Forslag om en Udvidelse af Frederikshavns Havn efter en temmelig storartet Maalestof. Denne Plan synes foreløbig at være spødt paa Vanskeligheder, og Spørgsmaalet er altsaa endnu aabent. Det turde derfor være rigtig, at den Kommission, der maatte blive nedsat for at undersøge Forholdene paa Vestkysten af Sjælland, ogsaa udstrakte sine Undersøgelser over den østlige Del af Sjælland Nord for Frederikshavn, det sidstnævnte Sted inklusive altsaa med Hensyn til det nordlige Kattegat. Ogsaa paa Bornholm har der vist sig stor Trang til at faae indrettet en Havn eller Tilflugtshavn. De Havne, som findes paa Bornholm baade paa Vestkysten og paa Østkysten, ere sikkert nok, navnlig efter den Uddybning, de have faaet i de senere Aar, tilstrækkelige med Hensyn til Dens Udførsel; men Erfaringen har vist, at der paa Bornholm, som aarlig passerer af henved 100,000 Skibe, er den allerstørste Trang til, at der bliver oprettet en Tilflugts- eller Nødhavn, navnlig paa den østlige Side af Øen. Det er en bekendt Sag, at ved Bornholm finder hyppig det Veirfænomen Sted, at Vinden pludselig fra vestlig Kuling springer om til nordøstlig Storm, der ofte kaster Skibene paa Land, navnlig ved Frønderhed, som er en altsfor aaben og ubesat Plads til, at Skibene der kunne finde en rolig Ankerplads. Det vil altsaa være nødvendigt, at en Tilflugtshavn lægges i Nærheden af Frønderhed enten ved Nexø eller muligen ved Swanøe. Der har ved Nexø været anstillet temmelig vidtgaaende Undersøgelser i den Henseende, og navnlig har man ment, at det tidligere Frederiks Stenbrud vilde egne sig til Anlæg af en Nødhavn. Jeg for min Del har den Tro, at der ogsaa ved Swanøe er en fortrinlig Plads til Anlæg af en Nødhavn nemlig Nordvest for Swanøe ved det Sted, der kaldes Bigen, hvor Naturen ligesom